

»Nak!«

»Čeprav sem videla prstek?«

»Čeprav!«

In Reza je izpustila Ankino ročico. Ko pa se je slednjič umirila, je pokarala Anko: »Viš, takrat si pa le zbežala od mene, viš, takrat, ko sem videla tvoj prstek, da je bil lep. Viš, zbežala si, pa nisi hotela več k nam . . .«

»Bom pa zdaj prišla«, se je opravičevala Anka.

Odzunaj so vpile deklice: »Aló, me gremo, pridi!«

Jančeva Metka, ki je bila med njimi, je privalila k steni tnaló, se spela z njega k oknu in rekla Anki proseče, skoro jokaje: »Pridi, pridi, gremo skupaj!«

»Pridem, pridem!« je odgovorila Anka z usmiljenim glasom. Kar je bilo kdaj med njima, je bilo v tem trenutku, če že preje ne, odpuščeno, pozabljeno . . .

»Aló, me gremo, pridi!« so klicale deklice.

»Pridem, pridem!« je odgovarjala Anka, se poslovila od mame in Jančevke ter odhitela z Rezo venkaj k Metki in drugim deklicam, da so šle skupaj v šolo.

»He-hej!« se je oglasila zdaj zopet Jančevka za pečjo. »He-hej!« je rekla in preložila majhno Katrico na drugo roko. »He-hej, da bi bili naši le od daleč podobni vaši Anki! Pa še misliš, da imaš križ z njo? Bodi, bodi! . . .«

* * *

Anka je živela od tega časa povsem novo življenje. Zaradi prstka je ni nihče več dražil; le hlapec se je še časih pošalil: »He, kaj niste mogli že prej dobiti pipčka? Lejte, poredna kri je tičala v dekličevem prstku, poredna kri, le verjemite, pa ji je nagajala. Zakaj ji pa zdaj ne nagaja več, ko je iztekla, ko je več notri ni? O, poredna kri, le verjemite, pa še prav zares!«

Nezgoda gospoda Frfulje.

*Gospod Frfulja — debel mož —
dobil je s kmetov povabilo,
naj pride tja, pa že se je
na kolodvor močno mudilo.*

Po ozki, bližnji ulici
šel je, da pride še do vlaka.
A kdo bi mislil si, da tu
zapreka ga neljuba čaka!

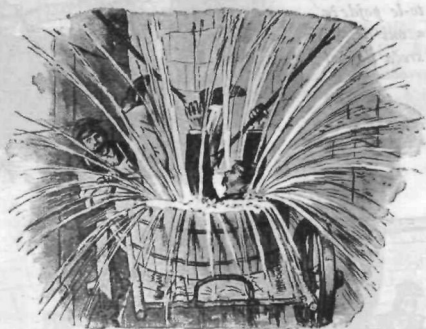
Gospod Frfulja vzklikne zdaj:
»Kako, prijatelj, to-le pojde?«
»»E, ne skrbite,«« oni dé,
»»v nesreči tudi sreča dojde!

Na drog, ki veže z zidom zid,
lepó, gospod, se zavihtite,
pa preko voza in čebrà
na ono stran se zaženite!«

Gospod Frfulja — debel mož —
na drogu se naprej požene
in možu s polnim čebrom dé:
»Le brž stecite izpod mene!«

Pa oj nezgode! — Trhli drog
Frfuljeve ni zmogel teže:
in drog se vpogne, zlomi se,
Frfulja v hladno kopelj leže!

Simon Palček.

